

Marja en Bauke Kramer uit Jubbega
 runnen een heel bijzonder hotel.
 Niet mensen, maar poezen zijn bij hen
 de gasten. Handig voor
 vakantiegangers die geen oppas voor
 Poekie kunnen vinden.

hele dag bezig te zijn met de poezen. Ja, ik heb echt een passie voor katten," zegt Marja glunderend.

Vertrouwen

Aangekomen in de kamer voor de jonge en speelse dieren zegt Marja: "Kijk, ze hebben er nog een verdieping bijgebouwd." Ze wijst een open plek in het plafond aan, waar de katten een gat hebben gemaakt om op de vloering te kunnen liggen. In de kamers aan de zijkant van het gebouw zitten dieren alleen op een kamer. Zij kunnen absoluut niet met hun soortgenoten overweg. "Dit is Marla," zegt Bauke. Marla begint luid te miauwen als ze ons ziet. "Zij is erg bang voor andere katten, daarom zit ze hier alleen. Straks mag ze even op de gang rennen. Het is toch wel heel speciaal om voor het huisdier van een ander te zorgen. Mensen geven je het vertrouwen om op hun huisgenootje te passen en dat begrijpen wij heel goed. Sommige mensen waren zo ongelukkig met de oppas voor de poes, dat hun hele vakantie was verpest. De meeste katten blijven rond de twee weken. Ook hebben we poezen voor een halfjaar gehad, dat gebeurt bijvoorbeeld als iemand naar het buitenland wordt uitgezonden of langere tijd het ziekenhuis in moet. Dat kan allemaal, maar we zijn een pension en geen opvang," benadrukt Bauke. "Alle katten krijgen dezelfde individuele verzorging en aandacht. Een voorwaarde is wel dat een kat, die hier komt logeren, geïnteresseerd moet zijn." Een paar katten in de kamer voor jonge en speelse katten zijn in het zonnetje op het terras gaan liggen. Bauke: "Dat geeft ons zo'n goed gevoel als ze daar zo tevreden liggen te krielen en te slapen." ■

Poezenpension Luxor is de gehele week geopend van negen tot negen.

Tekst: PETRA OOMS
 Foto's: JEROEN HORSTHUIS

Poezenpaleis Luxor

In de entree van poezenpension Luxor valt meteen de vitrinekast op die boordevol staat met beeldjes van poezen. Eigenlijk doet alles denken aan het huisdier, zo hangt er een poezenklok, zijn er ansichtkaarten met poezen, knuffelpoezen en nog veel meer. Marja en Bauke Kramer zijn dan ook grote kattenliefhebbers. Afgelopen jaar vierde het pension haar vijfjarig jubileum. Bauke: "We zijn in april 1995 officieel geopend, daarvoor zijn we bijna vier jaar bezig geweest met bouwen. Het was een heel project, maar gelukkig functioneert het zoals we gehoopt hadden. We wilden zelf

bepalen hoe groot de kamers voor de katten werden en ook onze eigen werkruimten moesten groot genoeg zijn. De kwaliteit van ons bedrijf zit in het feit dat katten niet in kooien maar in groepen in ruime kamers verblijven. Er zitten meer dan twintig katten in een kamer en die kunnen dus vrij rondlopen. Ze moeten natuurlijk wel met elkaar kunnen opschieten. Daarom vragen we tijdens een gesprek met de klant altijd naar het gedrag van het dier, op die manier kunnen we bepalen in welke kamer de poes komt. Elke kamer heeft zijn eigen sfeer, zo is er bijvoorbeeld een voor jonge katten en voor katten op dieet. Kan een kat niet goed met soortgenoten overweg, dan kan deze alleen in een kamer worden geplaatst."

A la carte

De kamers in het poezenpension bestaan uit een keukentje waar het eten wordt bereid en daarachter een ruime kamer met aan weerskanten kooien en planken waarop en waarin de poezen kunnen slapen en eten. Ook is er een overdekt terras waar de kattenbakken en een klimboom staan. In de keukentjes van iedere kamer hangen kaarten met foto's en beschrijvingen van iedere poes. "Daarop kunnen we precies zien welk merk voer het dier eet, wat zijn gedrag is. We schrijven ook onze eigen bevindingen over de poes op de kaart. Katten eten bij ons à la carte, we gebruiken graag termen uit de hotellerie," zegt Bauke met een glimlach. "We hebben alle merken kattenvoer in huis. Van het droogvoer-

buffet kunnen ze de hele dag door eten en het blikvoer geven we drie keer per dag. Op die manier krijgen ze ook genoeg aandacht." In de kamer voor de poezen op dieet is het druk, er wordt gevoerd. Suikerpatiënt Ada, zonder staart, is door het doller heen. "Ze eet graag," vertelt Bauke. "Daarom eet ze apart haar aangepast voedsel in een kooi, zodat ze niet het voer van de anderen opeet. We moeten er zeer strikt mee omgaan. Als ze allemaal hebben gegeten, kunnen ze weer vrij rondlopen."

Passie

Tegenover de kamers in de gang zit een kleine winkel met allerlei poezenspuulletjes, van beeldjes tot sieraden. "Dat is een liefhebberij van

Marja," vertelt Bauke. "Het winkeltje is van Stichting Poes, een steunpunt voor zwervkatten. Deze zorgt onder meer voor de financiering van castraties en kleinschalige kattenopvang." Het idee voor het poezenpension komt van Marja. "Ik heb drieëntwintig jaar in de geestelijke gezondheidszorg gewerkt," vertelt Marja. "Ik stopte ermee want het was zwaar werk. Het werken met de poezen heeft veel overeenkomsten met mijn vorige baan, zoals de omgang met mensen en de liefdevolle verzorging. Ik liep al heel lang rond met het idee om een poezenpension te beginnen en toen ik Bauke erover vertelde, bleek hij reuze enthousiast. Ik heb mijn diploma asiel- en pensionhouder gehaald en vind het zalig om de

